

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, variisque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 28. De varia illusione apud Pilatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO
VIGESIMAOCTAVA.

DE VARIA ILLUSIONE
Domini Iesu in domo Pilati.

EVANGELIUM.

ET dederunt arundinē *Matth. 27.*
in dextra eius: & ge- *Marc. 15.*
nu flexo ante eum il- *Ioan. 19.*
ludebant ei, dicētes:
Aue Rex Iudæorum.

Et expuentes in eum acceperunt arundinem, & percutiebant caput eius, & dabant ei alapas.

FIGVRA.

DAVID fugiens Absalonem, cum *2. Reg. 16.*
tristis, discalceatus, operto capite
incederet, à Semei inimico male-
dictis, & irrisionibus, simul etiam
inurijs & contumelijs affectus est.

L 2

PRO.

Iere, 20.

FACTVS sum in derisum tota die,
omnes subsannant me.

Ibidem.

*Audivi contumelias multorum, & ter-
rorem in circuitu.*

CONSIDERATIONES.

1. Punctū.

CONSIDERA nullam intermis-
sionem aut quietem benedicto Ie-
su, ab impijs illis ministris dari, quin nūc
ludibrijs, nunc supplicijs illum exagitet.
Non erat illis satis, quod flagellarum &
coronæ illius crudelitate illum excru-
ciaffent; addunt nunc etiam illusiones
& contumelias, quæ animæ illi sanctis-
simæ cruciatum afferant. Vestunt igi-
tur illum regia purpura, non honoris,
sed contemptus causa: pro sceptro arun-
dinem porrigunt, sed ea ipsa caput eius
venerandum percutiunt. Adorant cor-
ram ipso positam in terra genibus, & re-
gem salutant: & continuo ad conspuen-
das amabiles eius genas subsiliunt, ma-
xillas palmis percutiunt, & honorabile
collum exhonorant.

O mi dulcissime Iesu, si his colaphis
& indignis illusionibus culpa mea ex-
pianda erat, satis enim ante in hoc genere
passus eras: si tuo sanguine abluēde ma-
culæ erant animæ meæ, iam per tot vultu-
nra

nera & spinas, satis superque effuderat.
 Verè satis erat redemptioni nostræ non
 erat satis amor tuo; cuius impulsu si pl⁹
 suppliciorum reperiri potuisset, plus fa-
 ne subire voluisses, & si pl⁹ sanguinis in
 corpore tuo fuisset, plus etiam pro mea
 salute profudisses.

Circumstabat māsuetum Iesum tur-
 ba illa impia, quisque instar rabidi canis,
 alius illum hac, alius illa parte vellicabat:
 alij rident gaudentes sua scurrilitate, alij
 sibilant, alij elata voce clamant, vt tolla-
 tur è medio: alij Dominum Maiestatis
 more vilissimi serui tractantes acri irri-
 sione dictabant: Tu è omnium bipedū
 abiectissime miser, & mendice Rex esse
 concupisti? vnde tibi hæc cogitatio? En
 tibi iam regium diadema imposuimus:
 ecce adoramus te, honorem tibi deferra-
 mus, & insignia regia, illa ipsa quæ me-
 ritus es. O fatue, ô insane, quomodo ti-
 bi de tanta ambitione cogitare in men-
 tem venit; ô hominum miserrime, nec
 aliter, quam hæc ipsa arundo inanissime
 & vanissime, vide quàm te stoliditas tua
 deceperit, vide quo te superbia deduxe-
 rit. Hæc & talia dum illudentes iactant,
 simul dolores vulnera illius renouant,
 percipientes caput arundine itaque spi-
 nas altius in caput impingentes. Heu

quot conuicia, quàm feroces aspectus
 quot verba minacia, inter tot cruciatus
 & dolores pertulit pro nobis ingratis
 hominibus Dominus Maiestatis? ille
 ipse quem laudant Angeli, adorant Do-
 minationes, tremunt Virtutes, & Pote-
 states cælestes, in cuius femore & ora
 vestimenti scriptum est: *Rex regum &*
Dominus dominantium, propter pecca-
 ta nostra à nequissimis hominibus illu-
 sus, conuitijs appetitus, & verberibus
 laceratus est.

Apo. 19.

Considera quam humilitatē & man-
 suetudinem, inter tot acerbitates & irri-
 siones Saluator ostenderit; tacens, & pa-
 tienter omnia tui amore sustinens. Age
 anima mea, quando in tanta vi populi,
 nemo est qui sensum vllum misericor-
 dia habeat: tu saltē quia tua causa hæc
 patitur, da operam, vt tuo dolore, aliqua
 illum doloris parte leues. Aspice ridicu-
 lariam illam purpuram, vide spinas cru-
 deles facrum caput pungentes, intue-
 sceptrum in manu ipsius, ludibrii argu-
 mētum. Vide tot Vulnera, & plagarum
 vibices, omni ex parte corpori inflictas,
 vide sanguinem, de facie continuo de-
 fluentem, vide lacrymas, quas tuus in-
 gratus animus ex oculis amabilibus co-
 piose expellit denique contemplare di-

videtur

uinam illam faciem foedatam liuentem
sputis & plagis hominum perditissimo-
rum. Age, inquam, moueant tibi mise-
ricordiam tantæ pœnæ, & dolens ge-
menſque corde supplici, illum quem vi-
des inter tot opprobria contemptum &
derisum, humiliter adora.

COLLOQVIVM.

ROGA D. N. Iesum, vt quia ipse Do-
minus orbis, cui meritò curuatur
omne genu cælestium, terrestrium, &
infernorum, amore tui eò descendit, vt
ab hominibus impijs simulatè adoraretur,
& tot indignis ac malitiosè excogi-
tatis ludibrijs & iniurijs afficeretur; tibi
etiam gratiam largiatur, vt ipsius imita-
tor verus, penitus asperneris laudes &
gloriam humanam: contra vt amplecta-
ris ingenti desiderio contemptum tui,
omnesque vitæ huius molestias: deinde
tantum tibi det, vt illi tãquam vero cer-
toque Regi ex animo & cum fide ser-
uias, vt aliquando liceat tibi contem-
plari æternam eius claritatem, qua tan-
tam ipsius humilitatem Deus Pater re-
muneratus est.

DOCUMENTA.

1. SIMVLATE Christum adorant,

L 4

quis

qui Religionem professi, vitā nihil à sa-
cularibus differunt. Item qui in animo cogi-
tationibus dissipati, sine sensu, exterius de-
votionem pra se ferunt quicq; bonis moni-
tis, quibus alios prudenter instituunt, ipsi
non obtemperant.

2. Capite Christi arundine verbera-
mus, cum immoderatis cupiditatibus re-
rum caducarum, aut alio quouis vanita-
tis & leuitatis genere, Christum, qui ca-
put nostrum est, offendimus. Item cum in
ipsius obsequio cessatores simus, vacua a-
tentionibus bonis, aut cum in agendo aliud
quicquā, prater ipsius gloriam, sequimur.

3. Cum arundinis in modum sentimus
nos esse flexiles, fragiles, & infirmos, in
manus Iesu debemus nos collocare, ne ten-
tationis ventus nos terra affigat.

4. Spuūt in faciem Christi qui quo tē-
pore preces aut Dei laudes recitāda sunt,
animum per alienas & inanes res va-
gum esse patiuntur.

5. Erubescere humana superbia, cum vi-
des Dominum tuum & Deum arundi-
nem manu gestantem, frusto vestis semi-
amictum, irrisum, & illusum ab hominū
genere infimo: & tu adhuc, qui te sequi
illum profiteris, non sine cura quæris bonas
& delicatas vestes, laudes & hominum
famam captas.